

Dlouholetý předseda volejbalového klubu TJ Jäkl Karviná **Dušan Duraj** je rád za počty děvčat v mládežnických týmech. Pochvaluje si, že:

Orientace na ženský volejbal byla dobrou volbou

MARTIN RUŠČIN

Karviná – Volejbal v Karviné a vůbec na Karvinsku má dlouhou tradici. Vždyť již v roce 1921 existovala na území města organizace SK Fryštát, zaměřující se na sport pod vysokou stříškou. Současný klub Jäkl Karviná navazuje na tradice NHKG a i on si prošel těžkými obdobími. Nebýt srdcařů, jakými byli právě Dušan Duraj a s ním třeba pánové Sadílek, Dzida, Ciahotný, Piprek, Owczarzy, Lédr a další, klub by možná už nebyl.

„Hodně nám také pomáhá město a obětaví lidé, jako jsou v poslední době Renda Kempný nebo bratři Koupilové. Náš klub nepracuje na profesionální bázi a práci kolem něj obstarávají hlavně nadšenci,“ upozorňuje Dušan Duraj,

podle vlastních slov stále ještě předseda klubu.

Volejbal v Karviné „rozbil stan“ v areálu Základní školy Družby. Byla to dobrá volba?

S odstupem času můžeme říct, že ano. Sice ta lokalita tady je poněkud problémová, ale nemůžeme si na nic stěžovat. Sportovní areál je hezký a přiměřeně bezpečný, využíváme jej teprve druhým rokem, protože se zprovoznil nedávno. Výhodou je hlavně to, že můžeme na venkovních antukových kurtech přebývat přes léto od května do září. Jsme rádi i za přístavbu, díky níž jsme získali i zázemí, šatny a klubovnu. To nám dlouho chybělo a pokud jsme třeba měli výbor, scházeli jsme se různě po hospodách. Teď máme hezké prostory a i přes počáteční nedostatky se stavbou jsme spokojeni.

Využíváte i tělocvičny ZŠ Družby, je to velká výhoda?

Samozřejmě, v zimních měsících musí mládež někde trénovat. A kvitujeme, že nemusí kočovat po různých školách. Náš domácí stánek máme zde v areálu ZŠ Družby a naše týmy tak získaly odpovídající tréninkové zázemí. Výborně funguje i spolupráce s novým vedením školy v čele s panem ředitelem Pavelkou. Máme s nimi dobré vztahy, vychází nám vstříc a toho si vážíme.

Z jakých finančních prostředků klub žije?

Především z příspěvků od města. To se k tradičnímu sportu v Karviné postavilo cílem a vychází nám vstříc nejen v otázce dotací, ale třeba i v otázce nájmu za využívání prostor. Musíme si přiznat, že nebyť města, asi bychom to už zabalili. Máme samozřejmě i drobné sponzory, nic velkého. Zastáváme názor, že lepší je mít několik menších sponzorů, kteří přispějí po dvou třech tisících, než jednoho, který vám v průběhu sezony vybuchne a je problém.

Váš klub se dlouho zaměřoval především na mužský volejbal. V posledních letech ale nastala změna, je to tak?

Ano, zhruba před třemi lety jsme se přeorientovali na ženský a dívčí volejbal. Čistě z pragmatických důvodů. Do té doby u nás hráli převážně muži a chlapci, sice jsme v klubu evidovali i družstva dívek a žen, ale obojí nejde na takové úrovni utáhnout a navíc kluci inklinují spíše k jiným sportům, jako jsou házená, fotbal či hokej. Každé družstvo dnes stojí několik desítek tisíc korun a takový rozpočet zkrátka nemáme, abychom to vše pokryli a mohli si dovolit dostatečný počet lidí, kteří by se o jednotlivá družstva starali. Cesta dělat v Karviné ženský a dívčí volejbal je správnou volbou.

ŠÉF VOLEJBALU v Karviné Dušan Duraj při listování bohaté klubové kroniky. Snímky: Ivo Dudek **fotogalerie na www.karvinsky.denik.cz**

Ale bude pravděpodobně trvat déle...

Je to skutečně běh na delší trať, odhaduji šest sedm let. Vychovat si další generaci hráček, to nebude nic snadného. Mládežnickou základnu tvoří čtyři dívčí kategorie, ale potřebujeme ji. Ženské druž-

stvo už je přestárlé a fakt, že by to mohlo jít, nám naznačil už Standa Koupil, který si před časem vychoval skupinu děvčat a dostal je do první ligy juniorek. Po nich však byla v klubu díra a nebylo možné kádr doplnit. Proto jsme začali hezky od píky. Myslím, že se-

desátitisícové město má potenciál připravit si další generaci hráček a když to vezmu kolem a kolem, vlastně kromě házené a možná tenisu tady toho pro dívky moc není. Z kolektivních sportů je volejbal pro děvčata nanejvýš vhodným sportem.

To vás tedy musí těšit, že v nejmladší kategorii žaček je už kolem dvaceti děvčat.

To nás určitě těší. Pokud jsou mladé zájemkyně o volejbal, je to jen dobře. Budu rád, až nastane doba, kdy ženský kádr doplníme o talentované juniorky. Odlivy hráček kvůli vysokým školám či mateřským povinnostem budou vždycky a čím více hráček si vychováme, tím větší předpoklad adekvátního doplnění starších kategorií budeme mít. Teď tvoříme nové jádro a snažíme se při naší činnosti motivovat i školy, aby dětem ukazovaly cestu k volejbalu. Dnešní doba s sebou bohužel přináší i takové stavy, že děti sportovat moc nechtějí. V hodinách tělesné výchovy vám z dvaceti děček půlka sedí na lavičce s papírem od doktora, že nemůžou to a nemůžou ono, děcka tloustnou a nemají pohyb. Tělocvik se ze škol vytrácí a to je obrovská škoda a hlavně problém českého sportu obecně. Je proto nanejvýš důležité, aby samotné děti chtěly sportovat a rodiče je v jejich zájmu podporovali.

Volejbal? Ideální dívčí sport, shodují se mladé hráčky Jäklu

Karviná – Navázat na předešlou generaci karvinských juniorek se teď v klubu Jäkl Karviná snaží trenérské duo Bedřich Koupil – Eliška Kasáková, které připravuje na další volejbalovou dráhu družstvo kadetek a žaček. I v něm není nouze o talentovaná děvčata, jako jsou například mladé slečny Izabela Mrózková a Andrea Koupilová. Obě by volejbal rozhodně doporučily svým vrstevníkům.

Jak dlouho se volejbalu věnujete?

Izabela: Já asi dva a půl roku.

Izabela Mrózková

Andrea: Já o něco déle, protože jsem starší. Přes tři roky. **Co vás na něm nejvíce baví?**

Izabela: Asi to, že můžu být s ostatními holkami. Sport a pohyb mám ráda obecně a volejbal je skvělý kolektivní sport, dynamická hra, ve které se skóre rychle obrací.

Andrea: Já mám ráda nevyzpytatelnost té hry, protože nikdy nevíte, co se stane. I když má soupeř v setu už 23 bodů, pořád se to dá otočit a vyhrát. V tom je to kouzlo.

Jiné sporty jste nezkoušely?

Andrea: Ani ne, chvíli jsem tancovala, ale volejbal je u mě jednička.

Jak jste se k němu dostaly?

Izabela: Já přes kamarádku, která mě učila nejprve doma na zahradě takové ty základy a pak jsem přešla tady do klubu.

Andrea: Já to měla asi předem dané, protože taťka je zároveň můj trenér (*úsměv*). Ale jsem za to ráda, volejbal mě hrozně baví.

Máte už na kontě nějaké úspěchy?

Izabela: Jen pár vyhraných zápasů v soutěži. Letní turnaje zatím nehrajeme, to hlavně máme určité ještě před sebou.

Na čem teď nejvíce pracujete?

Andrea Koupilová

Izabela: Já jsem nahrávačka, takže na tréninku pilujeme rychlé a přesné nahrávky, abychom přelstily soupeřovy bloky. Moje pozice je dost uběhaná, ale spoluhráčky mi pomáhají a dělají, co je potřeba (*smích*).

Andrea: Nám teď nedávno skončila sezona v krajském přeboru a v devátém měsíci nás už čeká juniorská soutěž. Jako kadetky na sobě budeme muset hodně pracovat, abychom se ve vyšší kategorii prosadily a něco tam uhrály. Výkonnostní posun bude asi větší. Musíme na sobě makat, chceme být lepší. (*čín*)

Dobrá zpráva: karvinskému oddílu roste nová generace talentů

Karviná – Kdo přijde sledovat trénink nejmladších adeptek volejbalového míče do tělocvičny Základní školy Mendelova, musí být mile překvapen nejen účastí, ale také zaujetím malých děvčátek. Vzorně plní pokyny trenérů, se soustředěným výrazem ve tváři žonglují s míčem...

Manželé Hana a Aleš Pryščoví se nejmenším dětem v klubu věnují ve svém volném čase již druhým rokem a jak sami upozorňují, i pro ně je to cesta ke zdokonalování v trenérské činnosti.

„Sice jsme i my vzešli z volejbalového prostředí, volejbal jsme hráli a stále hrájeme, ale jsme spíš nadšenci, amatéři. Nejvyšší kvalifikaci nemáme, jen trenérský kurs. Zatím. Osobně si myslím, že nejvyšší kvalifikace zase nehraje takovou roli. U nejmenších dětí je důležitá vášeň a láska ke sportu,“ upozorňuje Hana Pryščová, která se ne vlastní vinou vpravila do role mluvčího dvojice. Manžel Aleš zatím dohlíží na trénink.

„Pochopitelně i my se stále učíme. Poznáváme, že každý jednotlivec potřebuje něco jiného a naším úkolem zde je

holčičky připravit do starší kategorie, aby se v klubu a ve volejbalovém dění rozkoukaly a abypak na hřišti věděly, co dělat,“ přibližuje mladá vedoucí karvinské přípravy.

V ní mají trenéři necelou dvacítku dětí, rozdělených do dvou kategorií. „Jsou tu mladší ročníky i o něco starší děvčata, která jsou v klubu druhým rokem, protože když

jsme před dvěma lety přípravku zakládali, počet zájemkyň byl spíš menší než větší. Proto jsme provedli další nábor a počet nových děvčátek se zvedl. Věkově ale

nejsou na stejné úrovni. Tréninky proto rozdělujeme zvlášť pro ty menší, kde se pilují lokomoční pohyby a volejbalová motorika jako taková, a pro ty starší, kde se už více věnujeme herním činnostem. Snažíme se o komplexnost,“ popisuje Pryščová.

Klub zájem dívek velmi těší

Pro klub je jistě výtečnou zprávou, že se mu v nejmladším družstvu připravuje tolik dívek. To svědčí o zájmu karvinských dětí o volejbal. Životaschopný klub potřebuje mít širokou mládežnickou základnu a příprava je primárním stavebním kamenem celé mládežnické pyramidy.

„Nás samozřejmě těší, že se u nás připravuje pro volejbalovou dráhu tolik děvčátek. Jediná škoda je, že se dětem nemůže věnovat více trenérů. Lidí, kteří jsou ochotni obětovat dětem volný čas, je málo. V opačném případě bychom si mohli dovolit daleko více dětí v našich žákovských družstvech,“ vysvětluje Hana Pryščová.

Nábory do volejbalové pří-

pravky provádí klub vždy začátkem nového školního roku a letos proběhne také před začátkem prázdnin, kdy se už děti ve školách tolik neučí.

„V prostorách ZŠ Mendelova trénujeme druhým rokem, jsou tady skvělé podmínky a ráda bych vyzdvihla i velkou vstřícnost vedení školy a dalších zaměstnanců. Děti jsou rády, že mohou sportovat v pěkném prostředí,“ popisuje trenérka přípravy a už se i ona těší, až se její svěřenkyně zapojí do nějaké té soutěže.

„Loni jsme to ještě nestihli, ale holky získaly aspoň další čas na přípravu základních volejbalových činností, což je určitě dobře. Naším cílem je zapojit je teď do okresní soutěže, aby se už otrlaly a získaly zkušenosti se soutěžním volejbalem,“ přibližuje.

Oba manželé práce s volejbalovou mláďou Jäklu baví. Nemají tedy i oni vyšší osobní cíl ambice?

„Zatím ne, jsme pořád oběma nohama na zemi. Trenérsky se u dětí pořád vzděláváme a prozatím nám stačí vidět na nich upřímnou radost z dílčích úspěchů,“ zakončuje s úsměvem Hana Pryščová. (*čín*)

SESTAVA PŘÍPRAVKY. Nejmenší dívky pod vedením manželů Pryščových doslova hlítají odbíjenkářské základy. V klubu mohou rozvíjet i základní pohybovou všestrannost.